

zaterdag 7 september 2019 | 12:30

Theater Kikker | Kleine Zaal

IN TENSIONS

MAYA FRIDMAN

PROGRAMMA

Spell Cycle for one cellist (2018, 10'00)

Componist Wilma Pistorius (ZAF, 1991)

Reið-Hagall-Bjarkan (2012, 10'00)

Componist Fjólá Evans (ISL, 1987)

Heroin (2007, 11'00)

Componist David Lang (USA, 1957)

May (2019, 5'00)

Componist Samuel Penderbayne (AUS, 1989)

Fuzzbox Logic (2009, 11'00)

Componist David Dramm (USA, 1961)

In Tensions (2018, 9'00)

Componist Scott Rubin (USA, 1989), Genomineerd Gaudeamus Award

UITVOERENDEN

Maya Fridman (Gaudeamus artist-in-residentie 2018/19) - cello

Emma Evelein - dans

Robin Coops - visuals

SPELL CYCLE FOR ONE CELLIST

WILMA PISTORIUS

De Zuid-Afrikaans-Nederlandse cellist en componist Wilma Pistorius schreef Spell Cycle speciaal voor Maya Fridman. In 2004 verhuisde ze naar Nederland om cello te studeren maar ontdekte daar ook haar fascinatie voor creatie. Pistorius karakteriseert haar eigen werk met een "mysterieuze feminiene' ambiance." "Als vrouwelijke componist," schrijft ze in haar biografie, "geniet ik er van om iets te maken dat specifiek vrouwelijk is en waar andere vrouwen zich tot kunnen verhouden." Dat thema ligt ook ten grondslag aan Spell Cycle: "wat is muziek, als niet magisch? De vrouwelijke artiest die muziek maakt meet zich een van de meest antieke en archetypische vrouwelijke rollen aan: die van de heks. Zo bezien is de essentie van 'heksen-magie' een feminiene en creatieve kracht." Heksen en magie liggen dus aan de basis van Spell Cycle legt ze uit in haar eigen toelichting: "magie is de kracht van woorden, geluiden en gestes om de omgeving te beïnvloeden, om de harten en gedachten te raken van iedereen in die omgeving en nieuwe ervaringsgebieden te openen." Ook in haar muziek opent Pistorius andere ervaringsgebieden, zowel voor

de cellist als het publiek. Zo integreert ze bijvoorbeeld theatrale bewegingen voor de handen die over de toets of het hout van de cello vegen.

Het vrouwelijke en de magie ontmoeten elkaar in Spell Cycle in de Zoeloe-schepingsmythe van Mamaravi. Pistorius licht toe: "zij is de grote godin die de wereld maakte. Net als haar verhaal is Spell Cycle een ritueel, een dans en een wiegelied. Als een gouden draad of toverspreuk loopt een Zoeloe-tekst door het stuk.

South-African/Dutch cellist and composer Wilma Pistorius wrote Spell Cycle especially for Maya Fridman. In 2004 she moved to the Netherlands to study cello but there also discovered her fascination with creation. Pistorius describes her own work as a 'mysterious feminine ambiance.' "As a woman composer," she writes in her biography, "I enjoy creating something that is specifically female, and which other women can relate to." This theme forms the basis of Spell Cycle: "What is music, if not magical? And in creating it, the female artist steps into one of the most ancient and archetypal of female roles: the witch. In this sense, the essence of "witch-magic" is the feminine creative force. So witches and magic are the inspiration for Spell Cycle, as she explains in her own programme note: "Magic is the power of words, sounds, gestures to influence

the environment, to touch the hearts and minds of those therein and open new realms of experience." In her music she also opens up different areas of experience, for both the cellist and the audience. For example, she incorporates into the music theatrical movements for the hands, which brush against the fingerboard or the wood of the cello. Magic and the feminine meet in Spell Cycle, which is based on the Zulu creation myth of Mamaravi. Pistorius explains: "She is the great goddess who made the world, and, like her story, the piece is a ritual, a dance and a lullaby. Through the piece, like a golden thread or a spell, runs a text in Zulu.

REIÐ-HAGALL-BJARKAN FJÓLA EVANS

De Canadees/IJslandse componist en cellist Fjóla Evans schreef het stuk *Reið-Hagall-Bjarkan*, voor cello en elektronica, in eerste instantie voor zichzelf. Er zit betrekkelijk veel vrijheid in de partituur die het stuk erg flexibel maakt. Evans ziet het stuk niet als een compositie voor solocello, eerder heeft "de live cello de rol om nieuwe elementen toe te voegen aan de textuur" van de elektronica. De partituur bestaat maar uit enkele noten waar aanwijzingen omheen staan voor een geleide improvisatie op bepaalde boventonen of een vrije speelaanwijzing. Voor *Reið-Hagall-Bjarkan* maakt Evans

geen traditionele keuzes voor de grote vorm legt ze uit: "Ik wilde kijken of ik runentekens als compositorisch startpunt kon gebruiken. In plaats van mijzelf te beperken, 'dit stuk heeft drie delen en ieder deel heeft een andere toonsoort en ritme,' wilde ik deze specifieke maar toch abstract emotionele symbolen als generator van muzikaal materiaal laten functioneren. De drie runen zijn eigenlijk al een vorm van lezen die een muzikale vorm opleveren." Niet toevallig leveren de drie runentekens ook de titel voor het stuk: *Reið* betekent reis; *Hagall* is onderbreking; en *Bjarkan* wedergeboorte. Ieder teken staat voor een aparte sectie in het stuk. Evans legt de betekenis uit in het voorwoord van de partituur: "Runen werden in de tijd van de Vikingen gebruikt als een alfabet maar ze hadden ook een krachtige magische connotatie. Ze werden gebruikt om de toekomst te voorspellen of om te mediteren op het heden. Runen werden op een vergelijkbare manier gebruikt, zoals mensen vandaag de dag Tarotkaarten leggen." Over het geheel genomen is *Reið-Hagall-Bjarkan* een langzaam verglijdende en transformerende soundscape. Toch hebben de drie afzonderlijke delen, analoog aan de runentekens waar ze op gebaseerd zijn, een zeer eigen karakter.

In the first instance, Canadian/Icelandic composer and cellist Fjólá Evans wrote the piece stuk "Reið-Hagall-Bjarkan", for cello and electronics, for herself.

The score offers a relatively large degree of freedom, which makes the piece very flexible. Evans regards the piece not as a composition for solo cello, but rather "the live cello's role is to add new elements to the texture of the electronics. The score consists of just a few notes surrounded by instructions for a guided improvisation on certain overtones or free directions for playing.

For "Reið-Hagall-Bjarkan" Evans does not make any traditional choices for the overall structure, as she explains:

"I wanted to see if I could use runes as a compositional starting off point. Instead of limiting myself, e.g. 'this piece will be in three sections each one based on a different key/ rhythm', I wanted to see if these specific yet abstract emotional symbols could serve as generators of musical material. The three runes are actually a type of reading which already generates a musical form."

It is no coincidence that the three runes also provide the title of the piece: "Reið" means journey; "Hagall" is interruption; and "Bjarkan" rebirth. Each rune indicates a separate section of the piece. Evans explains the meaning in the score's foreword: "Runes were used in the Viking era as an alphabet, but they also had a powerful magical connotations and were used to divine the future or to meditate

on the present. They were used in the same way people today lay out the Tarot cards." Seen as a whole "Reið-Hagall-Bjarkan" is a soundscape which slips by slowly and transformingly. And yet, like the runes on which they are based, the three individual parts have their own distinct characters.

HEROÏN

DAVID LANG

Componist David Lang componeerde Heroïnin 2002 in opdracht van het Next Wave Festival van de Brooklyn Academy of Music. Lang dacht indertijd veel aan de bepalende momenten in zijn leven, datgene dat later van belang zou blijken. Zo herinnerde hij zich dat hij eerst een heel 'nerdy' klassieke-muziektype was, maar op de middelbare school ineens een grote interesse in rock 'n roll ontwikkelde. Lang dacht toen dat hij precies doorhad wat het emotionele verhaal was binnen elk van die twee werelden – klassieke muziek was voor de grote, nobele gedachte en rock 'n roll was om op te dansen en meiden te versieren. En toen hoorde Lang voor het eerst de Velvet Underground: het donkere, verontrustende Venus in Furs, met die maar door deunende altviool en die sadomasochistische tekst. "Ik herinner me dat ik dacht: dit is gevaarlijk, deze muziek. En zo had ik nog

nooit over muziek gedacht." Sindsdien is die associatie van muziek met gevaar iets dat Lang telkens probeert te vangen. Voor Heroin wilde hij zien of hij dat gevoel van gevaar opnieuw kon oproepen door teksten van Lou Reed met zijn nieuwe muziekstukken te combineren. Heroin was het eerste nummer van die plaat dat hij op die manier heeft getransformeerd.

Composer David Lang composed Heroin in 2002 for the Next Wave Festival of the Brooklyn Academy of Music. For a long time, he thought a lot about the defining moments in his life, that which later turned out to be important. He remembered that he was initially a very "nerdy" classical music type, but suddenly developed a great interest in rock and roll in high school. Lang then thought he understood exactly what the emotional story was within each of those two worlds - classical music was for the big, noble thought, and rock 'n roll was for dancing and adorning girls. And then Lang heard the Velvet Underground for the first time: the dark, disturbing Venus in Furs, with that rumbling viola and sadomasochistic text: "I remember thinking this music was dangerous, and I had never thought of any other music in that way before". This association of music and danger is something Lang has tried to capture many times. For this song, he wanted to see if he could evoke that feeling of danger by setting

Lou Reed's lyrics with his new music. "Heroin" was the first song of that record that he transformed this way.

MAY SAMUEL PENDERBAYNE

De Australische componist Samuel Penderbayne ontwikkelde, zoals zijn biografie vermeldt, een "cross-genre compositie benadering" voor zijn muziek. Daarna deed hij onderzoek tijdens een PhD in Hamburg in samenwerking Staatsoper Hamburg. Dat resulteerde in de kameropera I.th. Ak.A., een soort moderne hervertelling van Homerus' Odyssee. "Je hoort een kruising van hedendaagse, gedeeltelijk serieel-klinkende muziek met pop, rock, jazz en elektronica. Voor iedereen is er iets om aan vast te klampen," schrijft de Hamburgse staatsopera. Daarnaast zit Penderbayne in de prog-/art-rock band Sam Panda and the Teeth, waarin meerdere soorten muziek elkaar ook constant overlappen. Van de cellocompositie May, die Penderbayne schrijft voor Maya Fridman, klinkt tijdens dit concert een eerste korte voorproef. "Uiteindelijk moet het een stuk van dertig of veertig minuten worden," vertelt hij. "Het wordt een muzikaal ritueel rond pinksterspiritualiteit.

Het centrum is de cellist en haar stem. Ze zal in de volledige versie ook dansachtige bewegingen uitvoeren." De muziek voor May wordt langzaam opgebouwd uit korte motieven die met een loopstation herhaald worden. Daardoor ontstaat een "grote meditatieve textuur. Die representeert het zingen van gebeden om een hoger bewustzijnsniveau te bereiken, spiritueel of op een andere manier." De muziek heeft iets weg van een cantor die in een heilige misflarden psalmen voorzingt, die worden overgenomen en herhaald door de vierende goegemeente. Ware het niet dat de gemeente afwezig is en volledig is vervangen door de cello, en de cellist de rol van voorzanger op zich neemt. Letterlijk wanneer ze gaat zingen. "Als de motieven een soort volwassenheid hebben bereikt begint de cellist te zingen op een psalm-achtige manier." Het gezongen lied is een zetting van het gedicht 'The Tyger' uit de bundel Songs of Innocence and Experience van William Blake uit 1794. "De hele gedichtencyclus," vertelt Penderbayne, "vormt de basis van het latere grotere werk. De cyclus gaat over de gepolariseerdethema's licht en donker, goed en kwaad schoonheid en afschuw, en de overlappende Yin en Yang-relaties die er tussen deze tegenstellingen bestaan. Dat is de voornaamste inspiratie achter het werk."

Australian composer Samuel Penderbayne, as his biography recounts, developed for his music a cross-genre approach to composition. As part of this process he did research during a PhD in Hamburg in collaboration with the Hamburg State Opera. That resulted in the chamber opera I.th.Ak.A., a kind of modern retelling of Homer's Odyssey. "One hears a 'crossing' in the music of contemporary, partially serial-sounding music with Pop, Rock, Jazz or Electronic music. Everybody can find something familiar to 'latch onto'", as the Hamburg State Opera writes. In addition, Penderbayne is a member of the Prog-/Art-Rock band Sam Panda and the Teeth, in which several kinds of music constantly overlap each other. During this concert you will be given a first brief foretaste of the cello composition "May", which Penderbayne has written for Maya Fridman. "Ultimately it is meant to become a piece lasting thirty or forty minutes," he recounts. "It's a musical ritual based on pentecostal spirituality. The centre of this is the cellist and her voice, around which, during the complete version, she will perform dance-like movements." The music for May will build up small motifs by means of live-looping. This will create a "large meditative texture, which represents the effect of chanting in order to reach a higher level of awareness, spiritual or otherwise." The music is reminiscent of a cantor at a sacred mass singing fragments of

psalms, which are taken up and repeated by the congregation celebrating mass. Were it not the case that the congregation is absent and has been totally replaced by the cello, and that the cellist has assumed the role of cantor. Literally when she starts to sing. "When the motifs have reached a level of maturity, the cellist will sing in a chant-like style." The song she sings is a setting of William Blake's poem *The Tyger* from his cycle *Songs of Innocence and Experience* of "The entire cycle of poems should form the basis of the later, larger work," Penderbayne explains, "since it deals with polarised themes of light and dark, good and evil, beauty and horror etc, and the overlapping, yin-yang-style relationship between them. This sort of 'light and dark' is the main inspiration behind the work."

FUZZBOX LOGIC

DAVID DRAMM

David Dramm schreef *Fuzzbox Logic* voor de violiste Monica Germino, specifiek voor haar elektrische viool, vijf fuzzboxes en een soundtrack gevuld met de baspedalen van een hammondorgel en verstoorde slagwerkklanken. "De elektrische viool is een soort vergrootglas," vertelt Dramm in een interview. "Je kan hele kleine dingen horen die op een normale viool niet hoorbaar zijn. Ik dacht dat de combinatie van de elektrische viool en vervormingspedalen,

fuzzboxes, een goede zou zijn, omdat de pedalen hele kleine klanken juist weer heel groot maken." *Fuzzbox Logic* heeft dus weinig te maken met de klassieke klank van een strijkinstrument. Eerder doet het stuk denken aan de beruchte plaat *Metal Machine Music* van Lou Reed, dat in vier metalige blokken vooral feedback produceert. De associatie met de Velvet Underground-frontman is zo gek nog niet: Dramm refereert in zijn orkestwerk *White Heat* expliciet naar hun plaat *White Light/White Heat*. Ook combineert hij op de plaat *Modern Genetics*, in samenwerking met zijn dochter violist Diamanda Dramm, het Velvet Underground-lied *Venus in Furs* met *Dido's Lament* uit Henry Purcells opera *Dido & Aeneas*. *Fuzzbox Logic*. De titel, zo legt Dramm uit, "is eigenlijk een soort grapje in het Engels. Fuzzy Logic. Dat is een bepaalde school van logica. Je komt heel snel terecht in heel ingewikkelde tegenstelling. Iets is waar tot een bepaalde grens, maar daarbuiten tellen de regels niet. Ik heb heel veel compositietrucjes moeten weglaten en geprobeerd om niet te slim of te ingewikkeld te zijn omdat de fuzzboxes dat zo willen. Als je te snel wisselt met een fuzzbox wordt het heel rommelig. De fuzzbox vraagt om een bepaald soort logica." Een makkelijk stuk om te spelen

is *Fuzzbox Logic* niet maar het draait Dramm niet per se om virtuositeit. De nadruk ligt veel meer op klank: "zeker in de twintigste eeuw herkent men muziek op basis van klank. Als je aan Chuck Berry denkt, of aan Brian Wilson van The Beach Boys, dan heb je meteen een idee over de klankwereld die zij vertegenwoordigen."

David Dramm wrote "Fuzzbox Logic" for the violinist Monica Germino, specifically for her electric violin, five fuzzboxes and a soundtrack filled with the bass pedals of a Hammond organ and distorted percussion sounds.

"The electric violin is a kind of magnifying glass," Dramm says in an interview. "You can hear very small things which cannot be heard on a normal violin. I thought that the combination of the electric violin and distortion pedals, or fuzzboxes, would be a good one, because the pedals are able to transform very small sounds into very large ones." So "Fuzzbox Logic" has little to do with the classical sound of a stringed instrument, but is more reminiscent of the infamous album "Metal Machine Music" by Lou Reed, which mainly produces feedback in four metallic blocks. The association with the Velvet Underground frontman is not so crazy: in his orchestral work / white heat Dramm explicitly refers to their album White Light / White Heat. On the album "Modern Genetics",

in collaboration with his daughter violinist Diamanda Dramm, he also combines the Velvet Underground song "Venus in Furs" with "Dido's Lament" from Henry Purcell's opera Dido & Aeneas.

Fuzzbox Logic. The title, Dramm explains, "is actually a kind of joke in English. 'Fuzzy Logic' is a particular school of logic in which you very quickly end up in a complex of contradictions. Something is true up to a certain limit, but beyond that the rules don't apply. I had to omit a lot of compositional tricks and tried not to be too smart or too complicated simply because the fuzzboxes wanted it that way. If you switch too quickly with a fuzz box, it becomes very messy. The fuzzbox requires a certain kind of logic."

"Fuzzbox Logic" is not an easy piece to play, but Dramm is not necessarily concerned with virtuosity. The emphasis is much more on sound: "Certainly when it comes to 20th-century music, people recognize it on the basis of sound. When you think of Chuck Berry, or Brian Wilson of The Beach Boys, you immediately get an idea of the sound world they represent."

IN TENSIONS

SCOTT RUBIN

De omschrijving componist kom je niet of nauwelijks tegen op de site van Scott Rubin. Behalve dan misschien dat hij compositie heeft gestudeerd. Hij

omschrijft zichzelf als interdisciplinair artiest en improviserend violist. In dat opzicht is hij geen muzikale samensteller maar eerder een samenbrenger van verschillende disciplines. Zo combineert hij dans en muziek met elkaar in in tensions voor danser, cello, lichtontwerp en bewegingsgevoelige elektronica. Vooral dat laatste kenmerkt Rubins werkwijze: in tensions is geen stukje muziek met een dans erbij of omgekeerd. Op beide armen van de danser zijn bewegingssensoren bevestigd die bij iedere beweging ook de klank beïnvloeden. Dat levert een geheel nieuwe werkwijze op. Het uiteindelijk resultaat is ontstaan in intensieve workshops met de cellist en de danser en is lastig vast te leggen op papier. Als 'notatiemethode' heeft Rubin de workshops gedocumenteerd op video's die een leidraad zijn voor de heropvoering van het stuk met andere uitvoerders dan de originele. Ook in de uitvoering zelf beïnvloeden beide werelden elkaar. Voor zover er sprake is van een partituur, bestaat die uit aanwijzingen voor improvisaties, bewegingen, mimiek en maar gedeeltelijk uit vastgelegde noten. Een fysieke beweging van de danser kan een cue zijn voor de cellist om een geluid te maken; of de danser interpreteert een geluid vanuit de beweging die nodig is om dat geluid te produceren. Rubin heeft

een fascinatie voor de fysieke communicatie van lichamen die uit zijn jeugd dateert, vertelt hij in een interview met Gaudeamus: "Toen ik opgroeide speelde ik altviool in orkesten en zag ik dirigenten altijd als abstracte dansers die proactief dansen om muziek te creëren." Rubin begeeft zich op een plek tussen disciplines, waar dansers musiceren en musici dansen.

You will hardly come across the term 'composer' on Scott Rubin's website, if at all, except perhaps where it says he studied composition. He describes himself as an interdisciplinary artist and improvising violist. In that respect he is not a musical compiler but rather a 'combiner' of different disciplines, for example dance and music in in tensions, written for dancer, cello, lighting design, and motion-sensitive electronics. That last element is particularly characteristic of Rubin's way of working: in tensions is not a piece of music with a dance added, or vice versa. Both the dancer's arms have motion sensors attached to them which also influence the sound with every movement. This produces an entirely new work method. The end result derived from intensive workshops with the cellist and the dancer, and is difficult to put down on paper. As his 'method of notation' Rubin has documented the workshops on videos which serve as a guideline for a reprise

the original performance.

In the performance itself, both worlds influence each other. Insofar as there is a score, it consists of instructions for improvisations, movements, mimicry and only partially of prescribed notes. A dancer's physical movement can be a cue for the cellist to make a sound; or the dancer interprets a sound from the movement needed to produce that sound. Dating back to his childhood, Rubin has been fascinated by the physical communication of bodies, as he says in an interview with Gaudeamus: "As I grew up playing viola in orchestras, I always saw conductors as abstract dancers who dance proactively to create music." Rubin operates on the border between disciplines, where dancers make music and musicians dance.

BIOGRAFIE

MAYA FRIDMAN

Celliste Maya Fridman is in 2018 en 2019 in residentie bij Gaudeamus. Gedurende twee jaar kreeg ze de kans om verschillende samenwerkingsverbanden te starten en te schrijven en arrangeren haar eigen muzikale werken bij Gaudeamus. In 2019 won ze de finale van Dutch Classical Talent.

Fridman werd geboren in 1989 in Moskou en speelt sinds haar zesde cello. Haar zoektocht naar nieuwe muziek en experimenten voerde haar naar Amsterdam, waar ze in 2016 cum laude afstudeerde aan het Conservatorium. Fridman is een meestercelliste die alles kan en alles speelt: klassiek, pop, (gothic) rock, folk, jazz, nieuwe muziek of flamenco.

Ze bracht in 2017 en 2019 vier albums uit op het Utrechtse label TRPTK: *The Invisible Link* met werk van Alfred Schnittke, Pēteris Vasks en Arvo Pärt; *Red Velvet* met stukken van onder meer Karen Tanaka, Gaspar Cassadó en Kaveh Vares, die het titelstuk speciaal voor Fridman schreef; *The Fiery Angel*, een bewerking van de gelijknamige opera van Profokiev voor cello en piano; en meest recent *Canti d'inizio e fine* met het stuk van Maxim Shalygin *Canti d'inizio e fine*.

Deze samenstelling werd in opdracht van Gaudeamus, en ging in première tijdens Gaudeamus Muziekweek 2018.

Cellist Maya Fridman is musician in residence at Gaudeamus in 2018 and 2019. For two years, she had the opportunity to start various collaborations and to write and arrange her own musical works at Gaudeamus. In 2019 she won the final of Dutch Classical Talent.

Fridman was born in Moscow in 1989 and has been playing the cello since she was six. Her search for new music and experiments led her to Amsterdam, where she graduated cum laude at the Conservatory in 2016. Fridman is a master cellist who can and wants to play everything: classic, pop, (gothic) rock, folk, jazz, new music or flamenco.

She released four albums on the Utrecht label TRPTK in 2017 en 2019 "The Invisible Link" with pieces by Alfred Schnittke, Pēteris Vasks and Arvo Pärt; "Red Velvet" with pieces by Karen Tanaka, Gaspar Cassadó and Kaveh Vares, who wrote the title piece especially for Fridman; "The Fiery Angel", an adaption of the opera of the same name by Profokiev for cello and piano; and most recently "Canti d'inizio e fine" which features Maxim Shalygin's piece. This composition was commissioned by Gaudeamus, and was premiered during Gaudeamus Muziekweek 2018.

GAUDEAMUS AWARD

Na het slotconcert van het festival wordt de Gaudeamus Award 2019 uitgereikt aan een van de vijf genomineerde componisten. Juryleden Clara Iannotta, Gerhard Stäbler en Yannis Kyriakides selecteerden uit 285 scores uit 33 verschillende landen vijf jonge muzikpioniers: Remy Siu, Nicholas Morrish, Stefan Maier, Kelley Sheehan en Scott Rubin.

De Gaudeamus Award is een stimuleringsprijs voor jong talent en een opdracht om een nieuw stuk te maken voor Gaudeamus Muziekweek 2020.

After the festival's final concert, the Gaudeamus Award 2019 will be presented to one of the five nominated composers. Jury members Clara Iannotta, Gerhard Stäbler and Yannis Kyriakides selected out of 285 scores from 33 different countries five young music pioneers: Remy Siu, Nicholas Morrish, Stefan Maier, Kelley Sheehan and Scott Rubin.

The Gaudeamus Award is an incentive prize for young talent and a commission to create a new piece for Gaudeamus Muziekweek 2020.

GAUDEAMUS AGENDA

10 oktober 2019 | TivoliVredenburg

Club Fluxus: The Chronometer's

Orchestra ft. Matangi Quartet

5 maart 2020 | TivoliVredenburg

Club Fluxus: Maya Fridman & Diamanda

Dramm

26 oktober 2019 | Nicolaikerk

Jacob Lekkerkerker: Cathedral Mobile

9 april 2020 | TivoliVredenburg

Club Fluxus: Oerknal

31 oktober 2019 | Kunstruimte Kuub

Germaine Sijstermans

7, 8, 9 en 10 en november 2019 | diverse
locaties

Gaudeamus @Le Guess Who?

14 november 2019 | TivoliVredenburg

Club Fluxus: Perforator

28 november 2019 | Kunstruimte Kuub

Vincent van Amsterdam

16 januari 2020 | TivoliVredenburg

Club Fluxus: But What About

6 februari 2020 | TivoliVredenburg

Club Fluxus: Amstel Quartet & Keuris

Quartet

21 februari 2020 | Kunstruimte Kuub

Alistair Sung

IN 2020 KLINKEN WE OP 75 JAAR MUZIEKPIO- NIERS!

En dat gaan we groots vieren. Meer weten over onze toekomstplannen? Ga naar gaudeamus75.nl

IN 2020 WE CELEBRATE 75 YEARS OF MUSIC PIONEERS!

*And this will be celebrated in grand fashion.
Curious about our plans for the future? Please visit gaudeamus75.nl*